

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Petra Szaba a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci obžalovaného **M. V.** pre pokračovací trestný čin skrátenia dane podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí 10. decembra 2012, o sťažnosti obvineného proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo 04. decembra 2012, sp. zn. BB-3T 25/2012, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného **M. V.** **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Uznesením Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo 04. decembra 2012, sp. zn. BB-3T 25/2012

I. podľa § 79 ods. 3 Tr. por. bola žiadosť obžalovaného **M. V.**, nar. **X.**, trvale bytom **M.**, **T. X.**, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Banskej Bystrici, o prepustenie z väzby na slobodu zamietnutá,

II. podľa § 80 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr. por. písomný sľub obžalovaného **M. V.** za nahradenie väzby nebol prijatý,

III. podľa § 81 ods. 1 Tr. por. nebola prijatá ani ponúknutá peňažná záruka za nahradenie väzby obžalovaného **M. V.**.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť obžalovaný **M. V.**.

V jej písomnom odôvodnení vyhotovenom prostredníctvom obhajcu namietol, že dôvod väzby u neho nie je daný, pretože žiadnymi dôkazmi s výnimkou výpovede svedka M. M. (ktorý je sám odsúdený a účelovo, v záujme dosiahnutia čo najnižšieho trestu spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní), ktorá však nie je vierohodná nebolo preukázané, že spáchal skutky, pre ktoré bola na neho podaná obžaloba. Podľa jeho názoru v súčasnom štádiu trestného stíhania nie je v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku pri rozhodovaní o väzbe obžalovaného zaoberanie sa jednotlivými dôkazmi a prejudikovať tak jeho vinu či nevinu. Prevod konateľstva a obchodných podielov v jeho spoločnostiach nebol len formálnym aktom a súd má možnosť zabezpečiť, aby sa opätovne do pôvodného právneho postavenia v týchto spoločnostiach nedostal. V prípade, ak by sa tak aj stalo, nič nebráni tomu, aby bol do väzby opätovne vzatý. Všetky obchodné spoločnosti sú podrobené daňovej kontrole ako aj zvýšenej kontrole orgánov činných v trestnom konaní a tým je podľa jeho názoru vylúčené, aby sa dopustil akéhokoľvek protiprávneho konania. Prvostupňový súd sa mal pri rozhodovaní o jeho žiadosti o prepustenie z väzby zaoberať len otázkou existencie ustáleného dôvodu väzby a uviesť konkrétne skutočnosti, pre ktoré tento väzobný dôvod pretrváva aj v súčasnom štádiu trestného stíhania.

Z týchto dôvodov navrhol, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie zrušil a sám o jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací na podklade sťažnosti obžalovaného primárne zistiac, že neboli splnené zákonné podmienky pre postup súdu podľa § 193 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal v rozsahu § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom a zistil, že sťažnosť obžalovaného M. V. nie je dôvodná.

Z obsahu predloženého spisu najvyšší súd zistil, že 30. júla 2012 prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podal na M. V. obžalobu pre pokračovací trestný čin skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., ktorý mal spáchať v bodoch 1/, 2/, 3/, 4/, 5/, 7/, 10/, 11/, 12/, 14/, 16/, 17/, 18/, 20/, 22/ a 23/ a pokračovací trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., ktorý mal spáchať v bodoch 6/, 8/, 9/, 13/, 15/, 19/, 21/ a 24/. Tieto mal obžalovaný spáchať v čase od 29. decembra 2008 do 25. januára 2011 a svojím konaním mal skrátiť daň v celkovej výške 57 607 826,16 € a neoprávnene si uplatniť nárok na vrátenie dane z pridanej

hodnoty v celkovej výške 509 250,84 € ku škode Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky, Vazovova 2, 811 05 Bratislava.

Podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

V súlade so stavom veci a zákonom postupoval súd, keď dospel k záveru, že v posudzovanej veci dôvodnosť podozrenia, že obvinený mal spáchať skutky v čase a spôsobom uvedeným v podanej obžalobe trvá naďalej aj v súčasnom štádiu trestného stíhania, rovnako ako aj dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Správne pritom v napadnutom uznesení uviedol, že rozhodnutie o väzbe nie je rozhodnutím o vine obvineného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky o posudzovanej otázke z hľadiska jej obsahu ako aj rozsahu rozhodol naposledy uznesením z 15. októbra 2012, sp. zn. 4 Tost 36/2012 (teda po podaní obžaloby), v ktorom sa na stranách tri a štyri podrobne zaoberal relevantnými skutočnosťami o vzatí obžalovaného do väzby, lehote jej trvania ako aj splnením formálnych a materiálnych podmienok väzby obžalovaného. Zároveň sa zaoberal aj materiálnymi podmienkami, pre ktoré dôvod väzby u obžalovaného pretrváva nezmenene aj naďalej a v tomto smere poukázal aj na rozhodnutie najvyššieho súdu z 25. júla 2012, sp. zn. 6 Tost 26/2012, na aktuálnosti ktorého sa ani v súčasnosti nič nezmenilo. Napokon správne a výstižne na významné skutočnosti z hľadiska dôvodnosti podozrenia a pretrvávania dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. v napadnutom rozhodnutí (so zreteľom na súčasné štádium trestného stíhania) poukázal prvostupňový súd aj v na strane šesťnásť a sedemnásť v poslednom a prvom odseku a poslednom odseku na strane sedemnásť.

Správne a v súlade so zákonom a so zreteľom na uvedené skutočnosti potom prvostupňový súd dospel aj k záverom vyjadreným v bodoch II a III napadnutého uznesenia, že zákonné podmienky uvedené v § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a § 81 ods. 1 Tr. por. nie sú v posudzovanom prípade splnené, pretože závažnosť trestnej činnosti, z ktorej

je obvinený podozrivý a výška použiteľných trestných sadziieb podľa vzneseného obvinenia nevytvára u obžalovaného predpoklad upustenia od možných kriminálnych aktivít.

Na podklade týchto úvah najvyšší súd rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 10. decembra 2012

JUDr. Martin P i o v a r t s y, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová